

Het zelfvertrouwen van tienermeiden

Veel jongeren hebben tegenwoordig voldoende zelfvertrouwen om aan te geven wat ze van een predikant verwachten. Daar kwam ik onlangs achter toen ik in het nieuwe seizoen wilde starten met catechisaties (kerkjargon voor: geloofsonderwijs, vaak in een gespreksgroepje).

Eerst hadden de 12-16-jarigen het vorige seizoen al wekenlang gebedeld om een gezamenlijk kamp. Dus ja, bij wijze van startweekend konden mijn vrouw en ik eind augustus ergens bij Ommen meegenieten van een soort logeerfestijn, met 's avonds gourmetten en een vragenspel over allerlei zielenroerselen, en overdag vooral veel gewandel en *sightseeing* Ommen. Alle paarden in de omgeving kregen aandacht van de meiden. En tegen een jongen, nota bene de jongste van de hele club, moest ik het afleggen bij een sprintje.

Zo'n kampweekend zal de onderlinge band wel ten goede komen, denk je dan tevreden als pastor. Maar meteen de eerste catechisatie-avond in de Witte Kapel werd een mini-kerkscheuring aangekondigd. De oudste van de dames had al wel vaker vriendinnen meegenomen naar zo'n groepsavond. Maar nu ze zelf haar middelbare schoolperiode had afgesloten, gaf ze aan dat ze een apart catechisatie-groepje wilde, samen met die vriendinnen. En dat kon ook wel bij haar thuis in plaats van in een kerkzaaltje.

De groep incasseerde deze onverwachte aankondiging van haar vertrek, en accepteerde twee weken later de rondgedeelde chocola als troost. Tot zover het afscheid. En het nieuwe gespreksgroepje, van de vriendinnen – dat had al snel een eigen digitaal medium: een app-groep om met elkaar en met mij te overleggen waar en wanneer. En, gooide ik toen maar in het groepje, waarover??? En toen gebeurde het.

U moet weten dat alleen de 'afgesplitste' dame is opgegroeid bij de kerkelijke gemeenschap waar ik pastor ben. Haar vriendinnen hebben van huis uit een andere kerkelijke achtergrond of helemaal geen praktiserend-christelijke ouders, voor zover ik weet. Dus waar gaan we het over hebben met elkaar? En dan duikt in het app-groepje het voorstel op: kunnen we het niet over zelfvertrouwen hebben? Dat is altijd wel een dingetje voor opgroeiende meiden. En een ander prompt eroverheen: ja, en Godsvertrouwen heeft daar vast ook wel iets mee te maken.

Heerlijk – soms heb je een luizenleven als pastor. Tienermeiden van tegenwoordig zetten gewoon hun eigen gespreksgroep op, en dragen ook nog de thema's aan. Ergens is er iets dat mij zegt dat deze meiden zich geen zorgen hoeven te maken over een begin van gezond zelfvertrouwen. Initiatief. Doorpakken. Overleg. Organiseren. Onderhandelen. Overeenstemming bereiken. Een goede start, lijkt me. Ik ben benieuwd naar het vervolg. En als er nog meer belangstellenden zijn: mail gerust. Een derde groepje past ook nog wel in m'n agenda.

Rob Nijhoff, 17 oktober 2018; reacties: robnijhoff[at]planet.nl